

***Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch)**

Filoksera winiec

UE: II/A/II (a) 2.
PL: 2/A/2 A. 2.

Galas na korzeniu winorośli oraz osobniki formy korzeniowej szkodnika (z lewej), galasy na liściach winorośli: widok od strony wierzchniej (w środku) i spodniej (z prawej) blaszki liściowej

***Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch)**

Filoksera winiec

Rośliny żywicielskie: winorośl.

Objawy występowania: Szkodnik rozwija się na korzeniach i liściach winorośli. Na korzeniach tworzą się galasy zaburzające system przewodzący w roślinie, co powoduje obumieranie korzeni i osłabienie całej rośliny, która więdnie, żółknie i zamiera. Galasy tworzą się również na wierzchniej stronie blaszki liściowej. Mają wielkość ziarna grochu, są otwarte w górnej części. Początkowo zielone, w miarę upływu czasu czerwienieją. W skrajnych przypadkach pokrywają całą powierzchnię liścia. Nie są jednak tak szkodliwe dla rośliny, jak obecność galasów korzeniowych. W galasach i na powierzchni rośliny widoczne poszczególne stadia rozwojowe i formy szkodnika.

Identyfikacja i biologia: Jaja owalne w zarysie, ok. 0,3 mm długości, początkowo zabarwione zlocistożółto, w miarę upływu czasu zielenieją. Stadia larwalne w budowie zewnętrznej podobne do bezskrzydłych osobników dorosłych. U starszych stadiów larwalnych w miarę wzrostu szerokość ciała zwiększa się szybciej niż długość, w wyniku czego ciało larw staje się zaokrąglone. Występują dwie formy postaci dorosłych: żyjąca na liściach forma *gallicolae*, oraz forma korzeniowa *radicicolae*. *Gallicolae* to owady kuliste w zarysie ciała, długości 1,6–1,8 mm i szerokości 1,0–1,2 mm. Głowa z częścią tułowiową rozszerzona, zaokrąglona po stronie grzbietowej, odwłok zwęża się ku tyłowi, na końcu lekko postrzępiony. *Radicicolae* podobne do *gallicolae*, ale mniejsze, ok. 1 mm długości. Łatwą do zaobserwowania cechą odróżniającą od *gallicolae* jest obecność brodawek na grzbietowej części ciała. Oprócz postaci bezskrzydłych występują osobniki uskrzydłone. Ich ciało jest barwy pomarańczowej z czarną częścią tułowiową. Gatunek pochodzi z Ameryki Płn., obecnie rozprzestrzeniony w wielu krajach całego świata. Do Europy zawleczony w XIX w., znany z wielu krajów.

Termin lustracji i pobieranie prób: Inspekcje prowadzić przez cały sezon wegetacyjny. Przeglądać rośliny (w tym również korzenie) poszukując ww. objawów występowania szkodnika. W przypadku znalezienia szkodników do analizy laboratoryjnej przekazać roślinę lub jej fragment zaatakowany przez owady. Można również delikatnie zebrać okazy i przesłać zakonserwowane w odpowiedni sposób.